

Fidel

Soldado de las Ideas - Düşünce Askeri

Makale: NOEL BABA'DAN HEDİYELER¹

Yazan: Fidel Castro Ruz - Küba Cumhurbaşkanı

Türkçeye Çeviren: A.Cengiz Büker

Telefon ve internet hatları 6 Ocak günü Bush'un Noel tatilini bitirir bitirmez Ortadoğu'ya gideceğini önceden haber verdi. Bir Hıristiyan olarak, dinleri ve kültürleri Avrupalılardan farklı olan Müslüman'ların ülkesine gidiyordu. Avrupalılar, onbirinci Yüzyılda, Hıristiyan dinini benimsemişler ve gâvur olarak gördükleri müslümanlara savaş ilân etmişlerdi. Yine aynı Hıristiyanlar, ya dinsel nedenlerle ya da ulusal çıkarları gereği, birbirlerini kesip doğradılar.

Bütün bunlar Tarih'te kalmış görünüyor. Geriye saygı görmesi gereken, Hıristiyan kökenli olan ya da başka kaynaktan gelen vicdani inançlar, efsaneler, gelenekler kalmış. Atlantik'in bu yakasında, tıpkı dünyanın başka birçok yerinde olduğu gibi, çocuklar, en romantik ve en çocuksu duygularla, Noel gününü ve gelecek hediyelerini bekliyorlar. Hayatımın ilk yıllarında bu umutları ben de yaşamıştım; tıpkı kimi yurttaşlarımızın bizim gururlu ve inatçı Cumhuriyetimizden beklediği mucizeler gibi, ben de Noel Baba'dan olmayacak dileklerde bulunuyordum.

Gelecek Pazar gününde yapılacak seçimler için beni listeye girdirdikleri ilin insanlarıyla konuşup bundan yararlanmak için yeterli fizik kapasiteye sahip değilim. Yapabildiğim tek şey: yazmak. Bu benim için yeni bir deneyim; yazmak konuşmaya benzemiyor. Bugün bilgi edinmek ve gördüklerimin üzerinde düşünmek için daha fazla zamanım olduğundan, yazmak

---

¹ Bir Hıristiyan söylencesine dayanarak "Büyücü Kırallar'ın armağanı" deniyor, ama bizim bilgi ve kültürümüze uygun olarak "Noel Baba'nın armağanı" demeyi yeğledim.

zor gelmiyor. Yazılan iyi şeyler umutlandırıyor, kötü şeylerse şaşırtıyor ve moral bozuyor. Daha kötüsünü beklemek, daha iyisine hazırlanmanın tek yolu olmalı!

Bush'u görmekse gerçekdışı bir olay gibi. Bush, başka ulusların elindeki hammaddelerin ve enerji kaynaklarının yenilmez fatihidir. Emellerine ulaşmak için kaç yüzbin ya da kaç yüz milyon insanın öldüğüne - kaldığına, kaç tane gizli mapusanenin ve işkence merkezinin kurulduğuna aldırmaksızın dünyaya çizgilerini çekip duruyor. Gezegendeki altmış yer ya da daha fazlası "önleyici(!)" sürpriz saldırılar beklemelidir. Gözlerimizi aymazlıkla kapatmamalıyız. Küba da bu yerlerden biridir. İmparatorluğun reisi bunu böyle buyurdu ve bu konuda uluslararası kamuoyunu defalarca uyardı.

Arap Emirliklerinden, İran'ın birkaç kilometre uzağındaki başkenti olan Abu Dhabi'de, AP ajansının bildirdiğine göre, Birleşik Devletler başkanı George W. Bush Pazar günü, "İran dünyanın güvenliğini tehdit etmektedir, Birleşik Devletler ve Arap müttefikleri tehlikeye karşı iş işten geçmiş olmadan birleşmelidirler" demiş.

Bush Tahran hükümetini teröristleri finanse etmekle, Lübnan'da barışın altını oymakla ve Afganistan'daki Taliban milislerine silah yollamakla suçlamaktadır. Ayrıca İran "tehdit edici konuşmalarla komşularını korkutmakta, Birleşmiş Milletler'e kafa tutmakta ve nükleer programının hedeflerini açıklamamakla bölgenin tümünün dengesini bozmaktadır", ona göre... Bush "İran'ın davranışları her yerdeki ulusların güvenliğini tehdit ediyor" demektedir. Bu yüzden Amerika Birleşik Devletleri, uzun vâdede, bizim Basra Körfezindeki dostlarımızla olan bağlarımızı kuvvetlendiriyor ve bizi bu ortak tehlikeye karşı birleştiriyor.

Bush Emirates Palace otelinde konuşarak, üç milyar dolar para harcamış. Bu otelin bir süitinin geceliği 2.450 dolar. Otelin kendisi bir kilometre uzunlukta, ayrıca 1,3 kilometre beyaz kumla kaplı plajı var. ABD'nin Emirliklerdeki Elçiliğinin sözcülerinden biri olan Steven Pike'in dediğine göre, "bu plajdaki kumun herbir tanesi Cezayir'den getirilmiş." Bütün dünya Bush'un İran'la savaşmak istediğini biliyor, bu onun savaşı. Ama bir de, "Amerikan askeri birliklerinin Irak'ta en az on sene kalacağını" söylüyor.

İşin kötüsü ondan sonra iktidara gelecek olan her iki partinin adaylarının da bu işi düzeltebilecek bir kapasiteye sahip olmaması. Bu emperyalist gücün, terörizmle savaş bahanesiyle kurduğu, "düzenli ekonomik büyüme - işsizliği yoketme ve enflasyonu ortadan kaldırma" gibi olanaksız amaçlara yönelik dev ölçütlerdeki korkunç "tüketim sistem gülü"nü tek bir yaprağına dokunacak cesaretleri yok.

Martin Luther King'in, Malcolm X'in ve Abraham Lincoln'ün ve insanlığın çileli tarihi boyunca gelmiş geçmiş büyük düşünürlerinin düşledikleri bu değildi. Kim ki vakti olur da İnternet'ten, kablolardan ve kitaplardan gelen haberleri okuyup analiz ederse, dünyanın içine düştüğü çelişkileri apaçık görecektir.

İspanya'nın çok okunan yayın organlarından el País'teki bir makalede, yiyeceklerin ve yakacakların fiyatı yazıyordu. Yale Üniversitesi'ndeki Tarih Profesörü ve Uluslararası Güvenlik kürsüsü direktörü Paul Kennedy, ülkenin en etkin aydınlarından biri olarak şöyle diyor: "ABD'nin dış güçlere en büyük bağımlılığı petroldür".

XVIII.inci yüzyılın ortalarında, Büyük Britanya dünyanın en büyük yelkenli gemi endüstrisine sahipti. Tersanelerinde bir senede yüzlerce ve binlerce yelkenli gemi yapılıyordu, tam o sırada da kimi İngiliz mucitler buhar makinasını yaratmaktaydılar; buhar makinası büyük miktarda enerji ürettiyordu, bu enerjinin garantisi Galler'in güneyindeki özellikle hidrokarbon yönünden zengin kömür ocaklarıydı. Buhar motoru ve kömür 150 yıl boyunca İngiliz İmparatorluğu'nun gelişmesini sağladı.

Bundan daha ötede bizi daha çok ilgilendiren nokta, petrol ve besin arasındaki her gün artan bağımlılıktır. Nedenleri bellidir: Büyük Asya-Ekonomilerinin büyüyen talebi ve ABD gibi, Japonya gibi, Avrupa gibi zengin ülkelerin, yaptıkları tüketimi azaltmaktaki başarısızlıkları ve âcizlikleri.

Ama, özellikle Asya'daki tüketimin artışına bağlı olarak, dünya soya talebi de almış başını gitmektedir. Çin'deki onmilyonlarca domuz her sene inanılmaz miktarlarda soya yiyor. Soya'nın bu yılki (2005) tahmin edilen fiyatındaki artış geçen yılın (2006) fiyatının % 80'ini buluyor. Kimse emin olamaz, ama mantıksal olan odur ki, son yıllarda dünya nüfusunun sürekli artması ve gerçel rantların adam başına 2 milyarlaraya kadar yükselişi her seferinde daha büyük protein ihtiyacı demektir; yani daha çok sığır eti, daha çok domuz, daha çok tavuk, daha çok balık; böylece, hayvanları beslemek için de daha çok tahıl.

Yale Üniversitesi'nin Profesörü şunu da söylemeliydi: daha çok yumurta ve daha çok süt... sonra ürünlere hayvan yemini de katmalıydı.

Ama biraz ötede, Avrupa finans çevrelerinin baş organı olan The Economist dergisinde yayınlanan, "Ucuz Besinin Sonu" başlıklı "harika, çok kapsamlı, korkutucu" bir makale dikkati çekiyor. Bu dergi, fiat endekslerine 1845 yılından başlamakta; geçen 162 yıl içindeyse besin fiyat endeksi en yüksek derecesine ulaşmış.

Yakıt bakımından kendi kendine yeterli olan ve bol rezervleri bulunan Brezilya, kesinlikle bu ikilemden çıkacaktır. 300 metre yükseklikle 900 metre yükseklik arasında dalgalanma gösteren "yayla"sı (meseta), Küba'nın 77 katı toprağa sahip. Bu kardeş Cumhuriyet üç ayrı iklimden yararlanıyor. Orada ekilmeyen ürün yok gibi. Tropikal siklonlardan zarar görmüyor. Hele Arjantin'le birleşince, Meksika dahil, Latin Amerika ve Karayip ülkelerinin kurtuluş platformu olabilir.

Ama bunun asla garantisi yok, çünkü onlara bu birleşme hakkını tanımak istemeyen emperyalist bir gücün merhametine kalmışlar...

Yazı yazmak, pekçok kimsenin bildiği gibi, hızlı olmayan bir anlatım aracıdır. Onda konuşulan dilin kullandığı tonlar ve mimikler yoktur. Elde olan kıt zamanı birkaç kez fazla tüketir. Yazı yazmanın avantajı günün ve gecenin herhangi bir saatinde yapılabilir olmasıdır, fakat kimlerin okuyacağını bilemezsin, çoğu onu düzeltme ve yamultma eğilimindedirler, söylenmeyenleri katarlar ve söyleneni çarpıtırlar; bazan dinleyiciyi karşında bulmamaktan sıkılırsın ve içinden tüm yazdıklarını çöpe atmak geçer.

Bütün ömrümü, gördüğüm olayları olduğu gibi aktarmakla geçirdim, en karanlık cehaletleri anlattım; bugünse içinde yaşadığımız gezegene ve üyeleri olduğumuz türe karşı işlenen cinayetleri gözlemlemek için eskisine göre daha çok vaktim ve daha çok imkanım var.

Özellikle genç devrimcilere, en yükseğini istemeyi ve demir gibi bir disiplin içinde olmayı tavsiye ediyorum; iktidar hırsı olmadan, kendi kendine yeterek, kibire ve gösterişe kapılmadan... Bürokratik yöntemlerden ve mekanizmalardan sakınsınlar. Basit sloganların tuzağına düşmesinler. Bürokratik işlevlerin önlerindeki en kötü engel olduğunu görsünler. Bilimi ve bilgisayarı kullansınlar ama uzmanlaşmış elitlerin teknikçi ve anlaşılmasız diline kapılmasınlar. Bilmenin susuzluğu, sebat, fiziksel ve zihinsel eksersizler yapsınlar.

İçinde yaşadığımız yeni dönemde, artık kapitalizm araç olarak bile işe yaramıyor. Tıpkı, içinden yalnızca bencilliklerin, yolsuzlukların ve eşitsizliklerin en kötü biçimlerinin çıktığı, köklerinden çürümüş bir ağaç gibi. Üretebildikleri halde üretmeyenlere ya da az üretenlere hiçbirşey hediye etmesinler. Elleriyle ya da zihinleriyle çalışanların emeğini ödüllendirsinler.

Eğer üst tahsil derecelerini evrenselleştirdiğimiz gibi, basit fizik çalışmayı da evrenselleştirmeliyiz, çünkü o herkesin talep ettiği sonsuz yatırımların gerçekleştirilmesine

yardımlar eder en azından, sanki büyük bir döviz rezervi gibi ve sanki çok büyük bir iş gücü gibi bir güçtür o.

Özellikle şu ya da bu bahaneyle Devlet yatırımları icat edip de, sanki bütün hayatlarında kapitalist imişler gibi, bencillik ve imtiyazlar yaratarak, sonradan görme kolay kazançlara yönelenlere dikkat ediniz. Bu gerçeklerin bilincine varmadıkça, hiçbir çaba “zamanında önlemek” için gerçekleşemez. José Martí'nin dediği gibi, emperyalizm sanki barsaklarımızın içinde yaşamış gibi yeniden doğar, ve insanlığın kaderini mahveder.

Diyalektik ve yaratıcı olunuz. Başka bir seçenek olamaz... Marangoz Yusuf'un oğlu İsa'nın doğduğu yeri ziyaret eden Bush Noel Baba'cılık oynuyor, sağ olsun! Eğer gerçekten de birisi Nâsıra'daki o mütevazı' samanlığın nerede olduğunu biliyorsa...

Emperyalizmin kıralı bu kez, arap ülkelerine, askeri endüstri kompleksinde üretilip yayılan silahları satın alsınlar diye, on-milyarlarca dolar hediye dağıtıyor, aynı zamanda da, İsrail'i silahlandırmak için, onları besleyen her bir kişiye iki dolar veriyor. Öyle bir yerde bunu yapıyor ki, Birleşmiş Milletler görevlileri 3,5 milyon Filistinlinin haklarının eleinden alınıp ülkesinden dışarı atıldığını söylüyorlar.

O emperyalizm kıralının kafasında takıntı yaptığı silah, dünyayı bir nükleer savaş korkusuyla tehdit etmektir. Böyle bir Noel hediyesini İnsanlığa sunmaksa, yalnızca onun ellerinde.

Fidel Castro Ruz

14 Ocak 2008

TeleSUR

Yazının / Makalenin özgün İspanyolcasını görmek isteyenlere:

Fidel

Soldado de las Ideas

Artículo: REGALO DE REYES

Por: Fidel Castro Ruz - Presidente de Cuba

Los cables lo anunciaron con anterioridad. El 6 de Enero se conocía que Bush marchaba hacia el Medio Oriente tan pronto terminara su cristiano descanso de Navidad. Iba a las tierras de los musulmanes, de otra religión y cultura a la que los europeos, convertidos al cristianismo, declararon la guerra, por infieles, en el siglo XI de nuestra era.

Los propios cristianos se mataron entre ellos, tanto por motivos religiosos como por intereses nacionales. Todo parecía ya superado por la historia. Quedaban las creencias religiosas que debían respetarse, y sus leyendas y tradiciones, fueran o no cristianas. En este lado del Atlántico, como en muchas otras partes del mundo, los –niños esperaban ansiosos cada 6 de Enero buscando hierbas suficientes para los camellos de los Reyes Magos. Yo mismo participé de esas esperanzas durante los primeros años de mi vida pidiéndoles lo imposible a los afortunados Reyes, con las mismas ilusiones que algunos compatriotas esperan milagros de nuestra porfiada y digna Revolución.

No disfruto de la capacidad física necesaria para hablarles directamente a los vecinos del municipio donde me postularon para las elecciones del próximo domingo. Hago lo que puedo: escribo. Constituye para mí una experiencia nueva: no es lo mismo hablar que escribir. Hoy, que dispongo de más tiempo para informarme y meditar sobre lo que veo, apenas me alcanza para escribir.

Lo bueno se espera, lo malo sorprende y desmoraliza. Estar preparado para lo peor, es la única forma de prepararse para lo mejor.

Parece irreal ver a Bush, el conquistador de materias primas y recursos energéticos de otros pueblos, trazando pautas al mundo sin importarles cuántos cientos de miles o millones de personas mueren y cuántas cárceles clandestinas y centros de torturas deben crearse para alcanzar sus objetivos. "Sesenta o más oscuros rincones del planeta" deben esperar ataques preventivos y sorpresivos. No cerremos los ojos, Cuba es uno de esos oscuros rincones. Así lo dijo textualmente el jefe del imperio y lo he advertido a la comunidad internacional más de una vez.

En Abu Dhabi, capital de los Emiratos Árabes Unidos, a pocas millas de Irán, la AP informa que "El presidente estadounidense George W. Bush dijo el domingo que Irán está amenazando la seguridad del mundo, y que Estados Unidos y sus aliados árabes deben unirse para confrontar el peligro antes de que sea demasiado tarde.

"Bush acusó al gobierno de Teherán de financiar a terroristas, socavar la paz en el Líbano, y enviar armas a la milicia religiosa afgana Talibán. Añadió que Irán intenta intimidar a sus vecinos con una retórica alarmante, desafía a las Naciones Unidas y desestabiliza a la región en su totalidad al negarse a aclarar las intenciones de su programa nuclear."

"Las acciones de Irán amenazan la seguridad de las naciones en todas partes' dijo Bush. Por lo tanto Estados Unidos está fortaleciendo nuestros compromisos de seguridad de larga data con nuestros amigos en el Golfo Pérsico y convocando a sus amigos para enfrentar este peligro."

"Bush habló en el hotel Emirates Palace, construido a un costo de 3.000 millones de dólares y donde una suite cuesta 2.450 dólares por noche. Tiene un kilómetro de largo y una playa de arena blanca de 1,3 kilómetros de largo. Según Steven Pike, un vocero de la embajada de Estados Unidos en los Emiratos Árabes Unidos, cada grano de la arena de esa playa fue importado de Argelia."

Todo el mundo sabe que él quiere la guerra contra Irán, es su guerra. Promete, además, que las tropas norteamericanas permanecerán por lo menos 10 años más en Irak.

Lo peor es la incapacidad de rectificación de los principales candidatos de los dos partidos llamados a sucederlo. Ninguno se atreve a rozar con el pétalo de una rosa esa práctica imperial, con el pretexto de luchar contra el terrorismo, engendrado por el propio sistema y su colosal e insostenible consumismo, pretendiendo lo imposible: crecimiento sostenido, empleo pleno y sin inflación.

No fueron esos los sueños de Martin Luther King, Malcolm X y Abraham Lincoln, ni de ninguno de los grandes soñadores que la humanidad tuvo a lo largo de su azarosa historia.

Quien disponga de tiempo para leer y analizar las noticias que llegan por Internet, cables y libros, puede comprobar las contradicciones a que ha sido conducido el mundo.

En un artículo publicado por El País, órgano español de prensa bastante leído, se aborda el tema de los precios de los alimentos y el combustible. Suscrito por Paul Kennedy, profesor de Historia y director de Estudios Internacionales de Seguridad en la Universidad de Yale, uno de los intelectuales más influyentes en ese país, éste afirma que "el petróleo es el mayor elemento de dependencia que tiene Estados Unidos respecto a fuerzas externas."

"A mediados del siglo XVIII, Gran Bretaña poseía la mayor industria de construcción de veleros del mundo. Sin embargo, al mismo tiempo que sus astilleros lanzaban cientos e incluso miles de veleros al año, unos inventores ingleses estaban creando la máquina de vapor, que producía enormes cantidades de energía garantizada por los yacimientos especialmente bituminosos del sur de Gales. El motor de vapor y el carbón impulsaron el desarrollo del imperio británico durante otros 150 años."

Más adelante señalaba el punto de vista que más nos interesa: la interconexión cada vez mayor entre el petróleo y los alimentos. Las razones son bien sabidas: la enorme demanda energética entre las grandes economías asiáticas y la incapacidad de los países más ricos –Estados Unidos, Japón y Europa– de reducir su consumo.

"Pero la demanda mundial de soja también está disparándose, debido sobre todo al aumento del consumo en Asia. Las decenas de millones de cerdos que hay en China devoran una increíble cantidad de soja al año. Los precios futuros de la soja son un 80% superiores este año (diciembre de 2007) a los del año pasado (2006)."

"Nadie puede estar seguro, pero lo lógico es que el crecimiento continuo de la población mundial y el aumento de las rentas reales para más de 2 000 millones de personas en los últimos años se traduzcan en una demanda cada vez mayor de proteínas –más carne de vacuno, más cerdo, más pollo, más pescado– y, por tanto, más cereal para alimentar a los animales."

El profesor de Yale podía haber añadido: más huevo y más leche, ya que sus producciones requieren considerables cantidades de pienso. Pero un poco más adelante alude a un artículo publicado en The Economist, principal órgano de las finanzas europeas, calificándolo de "excelente, muy detallado y aterrador", titulado El fin de la comida barata. "La revista comenzó su índice de precios de los alimentos nada menos que en 1845. El índice de precios de los alimentos es el más alto en 162 años."

Brasil, que se autoabastece ya de combustible y posee abundantes reservas, sin duda escapará de ese dilema. Erigido sobre una meseta que fluctúa entre 300 y 900 metros de altura, posee 77 veces la superficie de Cuba. Esa hermana república disfruta tres climas diferentes. Se cultivan allí casi todos los alimentos. No padece ciclones tropicales. Unida a la Argentina, podrían ser tablas de salvación para los pueblos de América Latina y el Caribe, incluido México, aunque nunca garantía de seguridad para éstos, porque están a merced de un imperio que no admite esa unión.

La escritura, como muchas personas saben, es un instrumento de expresión que carece de la rapidez, el tono y la mímica del lenguaje hablado, que no utiliza signos. Emplea varias veces más del escaso tiempo disponible. Escribir tiene la ventaja de poder hacerlo a cualquier hora del día y de la noche, pero no sabes quiénes van a leerlo, muy pocos pueden resistir la tentación de mejorarlo, incluir lo que no dijo y tachar parte de lo dicho; a veces sientes el deseo de echarlo al cesto por no tener al interlocutor delante. Toda mi vida lo que hice fue transmitir ideas sobre los sucesos tal como los veía, desde la más oscura ignorancia hasta hoy en que dispongo de más tiempo y posibilidades de observar los crímenes que se cometen con nuestro planeta y nuestra especie.

A los revolucionarios más jóvenes, especialmente, recomiendo exigencia máxima y disciplina férrea, sin ambición de poder, autosuficiencia, ni vanaglorias. Cuidarse de métodos y mecanismos burocráticos. No caer en simples consignas. Ver en los procedimientos burocráticos el peor obstáculo. Usar la ciencia y la computación sin caer en lenguaje tecnicista e ininteligible de élites especializadas. Sed de saber, constancia, ejercicios físicos y también mentales.

En la nueva era que vivimos, el capitalismo no sirve ni como instrumento. Es como un árbol con raíces podridas del que sólo brotan las peores formas de individualismo, corrupción y desigualdad. Tampoco debe regalarse nada a los que pueden producir y no producen o producen poco. Prémiese el mérito de los que trabajan con sus manos o su inteligencia.

Si hemos universalizado los estudios superiores, debemos universalizar el trabajo físico simple, que ayuda por lo menos a realizar parte de las infinitas inversiones que todos demandan, cual si existiera una enorme reserva de divisas y de fuerza de trabajo. Cuídense en especial de los que inventan empresas del Estado con cualquier pretexto y administran después las fáciles ganancias cual si hubiesen sido capitalistas toda la vida, sembrando egoísmo y privilegios.

Mientras no se tome conciencia de esas realidades, ningún esfuerzo puede realizarse para "impedir a tiempo", como diría Martí, que el imperio al que vio surgir por haber vivido en sus entrañas, destruya los destinos de la humanidad.

Ser dialécticos y creadores. No hay otra alternativa posible.

Agradecemos a Bush su papel de Rey Mago visitando el lugar donde nació el hijo del carpintero José, si alguien conoce el lugar exacto del humilde pesebre donde el Nazareno vino al mundo. El jefe del imperio lleva como regalo, esta vez, decenas de miles de millones de dólares a los países árabes para comprar armas que emanan del complejo militar industrial, y al mismo tiempo dos dólares por cada uno de los que suministra a éstos para armar al estado de Israel, donde la agencia de Naciones Unidas que aborda el tema asegura que 3,5 millones de palestinos han sido privados de sus derechos o expulsados de ese territorio.

Su instrumento obsesivo es amenazar al mundo con una guerra nuclear. Sólo él es capaz de portar ese

A handwritten signature in black ink on a light gray grid background. The signature is written in a cursive, stylized script and reads "Bidekast". It is enclosed within a large, sweeping, horizontal oval stroke that starts above the first letter and ends below the last letter.

Fidel Castro Ruz
14 de enero de 2008